

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	24
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	26
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	28

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 129/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„a. Czy istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zaniechaniem przez Państwo rozpoznania wniosku złożonego przez powódkę 13 października 1948 r. na podstawie art. 7 dekretu z 26 października 1945 r. o gruntach warszawskich a szkodą tak w postaci utraty prawa użytkowania wieczystego jak i w postaci utraczonych korzyści, w związku z treścią decyzji odmownej z dnia 16 września 2002 r., gdy podstawą odmowy jest fakt zabudowy gruntu budynkiem mieszkalnym przez Państwo po roku 1945 przy założeniu, że wniosek powódki rozpoznany niezwłocznie prowadziłby do jego uwzględnienia;

b. z jaką chwilą rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia roszczenia o zasądzenie odszkodowania za szkodę w obu jej postaciach – którą strona wiąże z zaniechaniem przez Państwo rozpoznania jej wniosku o przyznanie prawa wieczystej dzierżawy – trwającym od jego złożenia 13 października 1948 r. – do wydania decyzji odmownej 16 września 2002 r.?”

III CZP 130/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przyczyna i kalkulacja uzasadniająca podwyżkę czynszu, o których mowa w art. 8a ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku

o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.) winny zawierać w swej treści także sposób, podstawy i uzasadnienie wyliczenia składników (pozycji kalkulacyjnych) stawki czynszu za 1 m², czy też wystarczającym jest literalne podanie przyczyny wypowiedzenia czynszu i kwotowe wyszczególnienie składników nowej stawki czynszu za 1 m²?”

III CZP 131/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy regulacja art. 68 ust. 2a pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, w brzmieniu nadanym przez art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 173, poz. 1218), przewidująca zwolnienie nabywcy nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny od obowiązku zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji w przypadku sprzedaży lokalu mieszkalnego przed upływem 5 lat, jeżeli środki uzyskane z jego sprzedaży przeznaczone zostaną w ciągu 12 miesięcy na nabycie innego lokalu mieszkalnego albo nieruchomości przeznaczonej lub wykorzystanej na cele mieszkaniowe, odnosi się wyłącznie do umów sprzedaży zawieranych przez gminę z najemcami po dacie wejścia w życie wskazanej nowelizacji, tj. po 22 października 2007 r., czy też znajduje zastosowanie także do umów sprzedaży zawieranych przez gminę z najemcami w czasie obowiązywania art. 68 ust. 2 wymienionej ustawy w jej brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), tj. od 22 września 2004 r. do 21 października 2007 r.)?”

III CZP 132/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zajęcie egzekucyjne przedmiotów wchodzących w skład majątku wspólnego za dług zaciągnięty przez jednego z małżonków w czasie trwania wspólności ustawowej, dokonane w związku z nadaniem klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, utrzymuje się po ustaniu wspólności ustawowej i wierzyciel może nadal prowadzić egzekucje z tych przedmiotów, mimo powołania się przez małżonka (bądź byłego małżonka dłużnika) na ograniczenie jego odpowiedzialności do majątku wspólnego, w szczególności, gdy na skutek podziału majątku wspólnego, zajęty przedmiot wszedł w skład majątku (osobistego) tego małżonka (bądź byłego małżonka) dłużnika?”

III CZP 133/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego rozstrzygnięcie sądu wydane na podstawie art. 773 § 1 k.p.c., powinno wskazywać organ właściwy do dalszego prowadzenia egzekucji jedynie z tego składnika, co do którego wystąpił zbieg egzekucji, czy też organ właściwy do dalszego prowadzenia obu egzekucji, administracyjnej i sądowej w całości?”

III CZP 134/09

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym sąd jest związany żądaniem pozwu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 97/09 – z dnia 4 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Prawomocny wyrok oddalający powództwo o ustalenie na przyszłość odpowiedzialności pozwanego za skutki czynu niedozwolonego ze względu na upływ terminu przedawnienia określonego w art. 442 § 1 zdanie drugie k.c. wiąże sąd na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. w sprawie o naprawienie szkód ujawnionych po wejściu w życie art. 442¹ k.c.

III CZP 101/09 – z dnia 4 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy w przypadku hipoteki przymusowej łącznej wpisanej z urzędu w wielu księgach wieczystych dopuszczalnym jest utrzymanie w mocy wpisu hipoteki łącznej jedynie w części ksiąg, jeżeli po rozpoznaniu i prawomocnym wykreśleniu tej hipoteki z pozostałych ksiąg, na etapie postępowania apelacyjnego, nastąpiła zmiana okoliczności polegająca na uchyleniu prawomocnego orzeczenia stanowiącego podstawę wykreślonego wpisu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 105/09 – z dnia 4 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Nie podlega opłacie sądowej wniesiony przez syndyka masy upadłości pozew o zasądzenie pieniężnej równowartości nieruchomości sprzedanej przez upadłego na podstawie umowy bezsku-

tecznej w stosunku do masy upadłości (art. 132 ust. 2 w zw. z art. 134 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze; tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361).

III CZP 107/09 – z dnia 10 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę energii elektrycznej opłatami określonymi w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.) tylko wtedy, gdy taka energia została rzeczywiście pobrana.

III CZP 109/09 – z dnia 10 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu:

„Czy Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest zwolniony z mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) od opłaty stałej od wniosku o nadanie na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu uzyskanemu w sprawie z jego powództwa o zwrot wypłaconych świadczeń pracowniczych przeciwko członkowi zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która była pracodawcą?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 110/09 – z dnia 10 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Odwołanie, które przysługuje na podstawie art. 184 ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ze zm.), nie obejmuje rozstrzygnięcia protestu dotyczącego opisu warunków udziału w

postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

III CZP 80/09 – z dnia 16 grudnia 2009 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Sąd rozpoznając wniosek o wpis w księdze wieczystej związany jest stanem rzeczy istniejącym w chwili złożenia wniosku i kolejnością jego wpływu

i nadano jej moc zasady prawnej.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 25/09 – wyrok z dnia 3 września 2009 r.

1. Zaliczenie wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego na poczet ceny nieruchomości nabytych przed wejściem w życie ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418 ze zm.) nie podlega ograniczeniom przewidzianym w art. 13 ust. 2 tej ustawy.

2. Jeżeli nie wszyscy spadkobiercy zmarłego właściciela lub współwłaściciela nieruchomości położonej poza obecnymi granicami państwa polskiego byli obywatelami polskimi, to jego spadkobiercy, którzy mieli obywatelstwo polskie, nabywali zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o zaliczaniu na poczet ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa wartości nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 39 ze zm.) prawo do zaliczenia jedynie w części odpowiadającej ich udziałom w spadku.

I CSK 53/09 – wyrok z dnia 3 września 2009 r.

Naruszenie przez sąd polubowny prawa materialnego właściwego dla rozstrzyganego stosunku – którego przestrzeganie, co do zasady, nakazuje art. 1194 § 1 k.p.c. – uzasadnia uchylenie wyroku tego sądu jedynie wtedy, gdy łączy się z pogwałceniem podstawowych zasad porządku prawnego (art. 1206 § 2 pkt 2 k.p.c.).

III CZP 55/09 – postanowienie z dnia 4 września 2009 r.

Tytuł zabezpieczający, który stanowi nieprawomocny wyrok wydany przez sąd gospodarczy (art. 479^{19a} k.p.c.) nie upoważnia do egzekwowania świadczenia pieniężnego zasądzonego tym wyrokiem.

I CSK 35/09 – wyrok z dnia 16 września 2009 r.

Wskazanie właściwej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub pokrewnymi przez Komisję Prawa Autorskiego, o którym mowa w art. 107 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, nie może być zastąpione porozumieniem organizacji zbiorowego zarządzania przyznającym jednej z nich wyłączność działania w określonym terminie.

I CSK 121/09 – postanowienie z dnia 23 września 2009 r.

Utrata mocy zapisu na sąd polubowny ze względu na ogłoszenie upadłości powoduje umorzenie postępowania toczącego się z udziałem upadłego przed sądem polubownym (art. 142 p.u.n.).

I CSK 346/08 – wyrok z dnia 23 września 2009 r.

Zakres ochrony dobra osobistego w postaci kultu pamięci osoby zmarłej nie jest uzależniony od zakresu ochrony prawnej dóbr osobistych tej osoby, jaka by została mu udzielona za życia.

V CSK 32/09 – wyrok z dnia 30 września 2009 r.

Nieodpłatne przejęcie przez Skarb Państwa składnika mienia pozostałego po ustaniu bytu prawnego państwowej osoby prawnej nie uzasadnia zastosowania art. 40 § 2 k.c.

I CSK 72/09 – wyrok z dnia 15 października 2009 r.

Umieszczenie w materiałach promocyjnych imprezy artystycznej samego imienia i nazwiska, także osoby publicznie znanej, za jej zgodą nie jest tożsame z naruszeniem wizerunku tej osoby.

I CSK 94/09 – wyrok z dnia 15 października 2009 r.

Podjęcie przez zgromadzenie wspólników uchwały w sprawie pozbawienia wspólnika członkostwa w spółce z o.o. nie pozbawia go możliwości zaskarżenia tej uchwały.

III CSK 21/09 – postanowienie z dnia 22 października 2009 r.

W sprawie o dział spadku nie jest dopuszczalne wydanie postanowienia wstępnego określającego sposób dokonania działu spadku.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 35/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wydając uchwałę o pociągnięciu do odpowiedzialności karnej sędziego w stosunku do którego nie wszczęto postępowania dyscyplinarnego Sąd Dyscyplinarny ma obowiązek zawiesić go w obowiązkach służbowych i obniżyć mu wynagrodzenie (art. 80 w zw. z art. 129 § 2 i 3 u.s.p.)?”

I KZP 36/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu kasacyjnym dopuszczalne jest uchylene zaskarżonego orzeczenia wyłącznie w części, w jakiej nie zawiera ono rozstrzygnięcia, którego zamieszczenie w tym orzeczeniu było obligatoryjne?”

I KZP 37/09

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy udostępnianie danych wynikających z art. 180c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) na własny koszt operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawcy publicznie dostępnych usług te-

lekomunikacyjnych, o jakim mowa w art. 180a ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy obejmuje również wyszukiwanie tych danych (ich zbieranie), tworzenie zestawień (baz) tych danych (opracowywanie danych), przedstawianie (przesyłanie) tych danych uprawnionym podmiotom?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 25/09 – z dnia 10 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy skargi skazanych w oparciu o treść art. 6 § 2 k.k.w. albo zaskarżenie przez skazanego w trybie art. 7 k.k.w. decyzji wydanych przez organy wymienione w art. 2 pkt 3 – 6 i 10 k.k.w. są środkami odwoławczymi w rozumieniu działu IX Kodeksu postępowania karnego i tym samym czy w oparciu o treść art. 1 § 2 k.k.w. należy stosować odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego?

Czy w przypadku uznania, że sprawy te, a rozpoznawane przez sąd w myśl art. 7 k.k.w. jednak nie należą do środków odwoławczych w rozumieniu Kodeksu postępowania karnego to czy mimo to można stosować zasady w nim zawarte, czy też obowiązują tylko zasady opisane w Kodeksie karnym wykonawczym, dotyczy to szczególnie treści art. 3 § 2 k.k.w.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 26/09 – z dnia 10 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy podstawą do obligatoryjnego zarządzenia warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności (art. 75 § 1 k.k.) może być skazanie na karę łączną pozbawienia wolności, wydaną w trybie art. 87 k.k. w przypadku gdy podobne przestępstwo umyślne, będące podstawą zarządzenia, wchodzące w skład tej kary łącznej, zagrożone jest jedynie karą ograniczenia wolności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 27/09 – z dnia 10 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

„Czy delegowanie sędziego na podstawie art. 77 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości powoduje, że taki sędzia staje się osobą nieuprawnioną do orzekania w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 52/09 – postanowienie z dnia 1 lipca 2009 r.

Granice legalności krytyki w rozumieniu art. 41 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) jest rzetelne i zgodne z zasadami współżycia społecznego przedstawienie krytycznej oceny. Przedstawienie ujemnej opinii w sposób złośliwy, tendencyjny, w niedopuszczalnej formie wykracza poza granice ochrony określonej przez ten przepis, stanowiąc czyn zabroniony. Dziennikarz, który ma prawo negatywnej oceny każdej działalności, nie jest zwolniony od obowiązku zachowania odpowiedniej formy krytyki. Naruszenie tej formy rodzi odpowiedzialność zarówno karną, jak i cywilną, nawet jeżeli z merytorycznego punktu widzenia dziennikarz miał rację.

III KK 105/09 – wyrok z dnia 29 września 2009 r.

Czasem popełnienia czynu ciągłego jest okres od pierwszego zachowania składającego się na ten czyn do zakończenia ostatniego z nich. Jeżeli jednak sprawca czynu zabronionego niewymienionego w art. 10 § 2 k.k. część zachowań składających się na czyn ciągle zrealizował jako nieletni, a pozostałe zachowania po ukończeniu 17 lat, to ponosi odpowiedzialność karną tylko za te zachowania, których dopuścił się po osiągnięciu tego wieku.

I KZP 1/09 – wyrok składu 7 sędziów z dnia 30 września 2009 r.

Pojęcie „istotne braki postępowania”, użyte w art. 345 § 1 k.p.k., obejmuje nie tylko braki w przedstawionym przez prokuratora

materiale dowodowym, o czym świadczy posłużenie się w dyspozycji tego przepisu zwrotem „zwłaszcza”, ale także takie wady tego postępowania, które znacznie utrudniają rzetelne rozpoznanie sprawy przez sąd. Przykładem takiego innego braku jest istotne ograniczenie prawa do obrony podejrzanego na etapie postępowania przygotowawczego, wynikające z postawienia mu zarzutów popełnienia czynów, których jednoczesne przypisanie jest wykluczone ze względów materialnoprawnych.

II KK 41/09 – wyrok z dnia 30 września 2009 r.

1. Na gruncie ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentacji organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.) funkcjonują aktualnie dwa rodzaje kasacji: skarga lustrowanego wnoszona w oparciu i na zasadach wskazanych w Kodeksie postępowania karnego, a więc tylko od prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie lustracyjne oraz kasacja podmiotów określonych w art. 21b ust. 6 ustawy z 2006 r., mogących występować z tą skargą zarówno z urzędu, jak i na wniosek strony postępowania lustracyjnego (prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej lub lustrowanego), od każdego przy tym prawomocnego orzeczenia, a nie tylko wydanego w drugiej instancji, i to w oparciu o szersze podstawy kasacyjne niż w Kodeksie postępowania karnego, a wskazany przepis tej ustawy uznać należy za *lex specialis* wobec art. 521 k.p.k.

2. W sprawach wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie wskazanej wyżej ustawy z dnia 18 października 2006 r., prowadzi się postępowanie lustracyjne nadal – zgodnie z art. 63a ust. 1 tej ustawy – w oparciu o przepisy ustawy z dnia 11 listopada

1997 r. o ujawnianiu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 – 1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 ze zm.), a po prawomocnym zakończeniu tego postępowania, dalsze procedowanie, a więc także wnoszenie kasacji, odbywa się już w oparciu o przepisy obecnej ustawy.

SNO 56/09 – wyrok z dnia 2 października 2009 r.

W związku z treścią przepisów art. 60 pkt 12 oraz art. 75 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157), z dniem 4 marca 2009 r. odpadła, z mocy prawa, podstawa materialnoprawna odpowiedzialności dyscyplinarnej asesorów, zaś procesowym skutkiem tak dokonanej zmiany jest nie tylko wyłączenie możliwości wszczęcia, ale także i dalszego prowadzenia wszczętych wcześniej, a niezakończonych prawomocnie przed tą datą, postępowań dyscyplinarnych wobec asesorów sądowych.

IV KK 174/09 – wyrok z dnia 7 października 2009 r.

Odpowiedzialności za przestępstwo określone w art. 230 § 1 k.k. podlega osoba powołująca się na wpływy także w krajowej jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, podejmująca się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę.

I KZP 1/09 – postanowienie z dnia 20 października 2009 r.

W postępowaniu odwoławczym albo kasacyjnym, w wypadku gdy obrońca z urzędu złożył wniosek o zasądzenie wynagrodzenia w stawce wyższej niż minimalna za udział w tym postępowaniu, to

taki wniosek powinien rozpoznać sąd odwoławczy albo kasacyjny, chociażby wydał orzeczenie, które nie kończy postępowania w sprawie.

I KZP 1/09 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 20 października 2009 r.

Dopuszczalne jest zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego, wydane na podstawie art. 538 § 2 k.p.k.; rozpoznaje je równorzędny skład Sądu Najwyższego.

I KZP 17/09 – postanowienie z dnia 28 października 2009 r.

Kuratorem sądowym w rozumieniu ustawowej definicji zawartej w art. 115 § 13 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2002 r., jest – *lege non distinguente* – zarówno zawodowy, jak i społeczny kurator sądowy.

I KZP 21/09 – postanowienie z dnia 28 października 2009 r.

1. Skoro sąd ma prawo i obowiązek badania po wniesieniu aktu oskarżenia, czy w sprawie nie zachodzą przeszkody prawne do prowadzenia postępowania (art. 339 § 3 pkt 1 i 2 k.p.k.) i umarza postępowanie przy zaistnieniu tych przeszkód, to może on także badać, czy uprawniające prokuratora do wniesienia oskarżenia uprzednie postanowienie Prokuratora Generalnego, o uchyleniu prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko określonej osobie o określony czyn, zostało wydane z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 328 § 2 k.p.k. oraz bez naruszenia zakazu wskazanego w art. 328 § 1 zd. 2 k.p.k., a także, czy do tego uchylenia nie doszło mimo istnienia innych ujemnych przesłanek procesowych stanowiących przeszkody

prawne do skutecznego uchylenia prawomocnego postanowienia o umorzeniu dochodzenia lub śledztwa *in personam*. Prokurator bowiem tylko wtedy odzyskuje prawo do oskarżenia osoby, wobec której wcześniej prawomocnie umorzył postępowanie przygotowawcze, gdy do uchylenia tego postanowienia dojdzie z zachowaniem wymogów art. 328 k.p.k. i przy braku innych przeszkód prawnych uniemożliwiających skuteczne jego uchylenie, a sąd nie może dopuścić, aby postępowanie sądowe toczyło się w oparciu o akt oskarżenia wniesiony mimo braku odzyskania przez prokuratora prawa do oskarżania.

2. Jedynie wtedy, gdy uchylenie przez Prokuratora Generalnego prawomocnego postanowienia umarzającego postępowanie przygotowawcze na niekorzyść ówczasnie podejrzanych nastąpiło stosownie do wymogów art. 328 § 1 i 2 k.p.k. i przy braku innych okoliczności stanowiących prawną przeszkodę do takiego uchylenia, prokurator odzyskuje prawo do ich oskarżenia o czyn, który był podstawą prowadzenia umorzonego dochodzenia lub śledztwa i który zarzucono wówczas tym podejrzany. W takiej sytuacji sam fakt, że uprzednio w innym postępowaniu, o ten sam czyn tych samych oskarżonych, tyle że obejmujący jedynie fragment czynu (zachowania) będącego przedmiotem prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego, a wszczętym lub kontynuowanym po tym umorzeniu, doszło w sądzie po wniesieniu oskarżenia do umorzenia tego postępowania z powołaniem się na art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., z uwagi na prawomocne umorzenie postępowania przygotowawczego o ten sam czyn, inaczej tylko kwalifikowany, nie stoi obecnie na przeszkodzie prowadzenia postępowania sądowego, jako że ujemna przesłanka procesowa, która legła u podstaw poprzedniego postanowienia sądu została obecnie usunięta, a tym

samym, także to uprzednie sądowe postanowienie o umorzeniu procesu, z uwagi na istnienie wówczas owej przeszkody procesowej, nie stwarza dla aktualnego postępowania karnego stanu powagi rzeczy osądzonej.

I KZP 22/09 – postanowienie z dnia 28 października 2009 r.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) karalny jest każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia – czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, jeżeli sprawca posiada środek odurzający lub substancję psychotropową w ilości pozwalającej na co najmniej jednorazowe użycie, w dawce dla nich charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek.

I KZP 23/09 – postanowienie z dnia 28 października 2009 r.

W sprawach, w których jako pokrzywdzony występuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, czynności procesowych przysługujących pokrzywdzonemu dokonuje Prezes Zakładu, jako organ uprawniony do działania w jego imieniu, bądź inna osoba upoważniona do tego na podstawie odpowiedniego przepisu statutu ZUS, o ile statut taką możliwość przewiduje.

I KZP 24/09 – postanowienie z dnia 28 października 2009 r.

W sytuacji gdy prawomocnym wyrokiem orzeczono wobec sprawcy przestępstwa jeden ze środków karnych wymienionych w treści art. 244 k.k., i w czasie stosowania tego środka sprawca ten

do niego się nie stosuje, fakt, że w dacie orzekania za przestępstwo z art. 244 k.k. nastąpiło zatarcie skazania, którym środek karny nałożono, nie oznacza iż zespół znamion przestępstwa z art. 244 k.k. został zdekompletowany.

II KK 116/09 – postanowienie z dnia 10 listopada 2009 r.

1. Instytucja tzw. oddania pod sąd *sensu stricto*, umożliwiająca sądowi umorzenie postępowania karnego przed rozprawą, w razie oczywistego braku podstaw do oskarżenia (art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.), wchodzi w rachubę jedynie wtedy, gdy mimo kompleksowego zgromadzenia dowodów, a więc nieistnienia braków postępowania przygotowawczego, które uzasadniałyby przekazanie sprawy prokuratorowi do uzupełnienia tego postępowania, analiza zebranego materiału dowodowego – bez dokonywania na tym etapie procesu oceny poszczególnych dowodów pod względem merytorycznym – w ogóle nie daje podstaw do oskarżenia danej osoby o zarzucany jej czyn, a więc gdy żaden z tych dowodów nie wskazuje na prawdopodobieństwo popełnienia tego czynu lub nie uzasadnia możliwości popełnienia go przez oskarżonego.

2. Posiedzenie w kwestii przewidzianej w art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k., nie jest miejscem dla rozstrzygania przez sąd wątpliwości, nasuwających się w wyniku uzyskania w trakcie odroczenia rozprawy nowych informacji, i nie może prowadzić do dokonywania na tym forum ocen odnośnie wiarygodności poszczególnych dowodów, gdyż te mogą być jedynie efektem przeprowadzenia dowodów na rozprawie i przeanalizowania ich w kontekście całokształtu materiału dowodowego.

IV KK 101/09 – postanowienie z dnia 16 listopada 2009 r.

W wypadku wniesienia apelacji na korzyść oskarżonego, sąd odwoławczy nie jest związany granicami podniesionych w niej zarzutów, co oznacza, że w granicach zaskarżenia powinien skontrolować wyrok pod kątem wszystkich przyczyn odwoławczych określonych w art. 438 k.p.k. W konsekwencji, po upływie terminu do złożenia apelacji można podnosić dodatkowe zarzuty odwoławcze w granicach zaskarżenia lub wskazywać na uchybienia podlegające uwzględnieniu z urzędu (poza granicami zaskarżenia), które sąd odwoławczy powinien rozpoznać i ustosunkować się do nich w uzasadnieniu wyroku.

II KZ 54/09 – postanowienie z dnia 18 listopada 2009 r.

Konieczność zagwarantowania skazanym, którym ustanowiono obrońców z urzędu dla ewentualnego sporządzenia i wniesienia kasacji, równych praw w dostępie do skargi kasacyjnej, wymaga, aby w wypadku, gdy obrońca z urzędu nie stwierdzi podstaw do sporządzenia i wniesienia tej skargi, tego skazanego pouczyć – informując go jednocześnie o stanowisku obrońcy z urzędu – że przysługuje mu możliwość wniesienia kasacji sporządzonej przez adwokata z wyboru w terminie 30 dni (art. 524 zd. 1 k.p.k.), liczonych od dnia następnego po dniu, w którym poinformowano go o oświadczeniu obrońcy z urzędu (art. 16 § 2 k.p.k.), niezależnie od tego, czy skazany po otrzymaniu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wniósł własnoręcznie sporządzoną kasację, czy też nie składając tej skargi, złożył wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu dla sporządzenia i wniesienia kasacji.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 7/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prokurator prokuratury rejonowej lub prokuratury okręgowej, delegowany do prokuratury apelacyjnej, który na zasadzie art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103 z późn. zm.) uzyskał na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidziane dla prokuratora tej jednostki, zachowuje prawo do tego wynagrodzenia od pierwszego dnia delegowania do jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 50 ust. 4a ustawy o prokuraturze, czy też uzyskuje prawo do takiego wynagrodzenia po upływie trzech miesięcy od daty delegowania do tej jednostki?”

II UZP 11/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy płatnik składek, który dokonując rozliczenia niektórych zatrudnionych osób niepełnosprawnych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne błędnie zawarł kod "0" w bloku trzecim pole 0-3 w deklaracjach rozliczeniowych DRA za okresy: luty 2004 roku – styczeń 2005 roku oraz marzec 2005 roku – styczeń 2007 roku może

w oparciu o przepis art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 115 poz. 791) złożyć do dnia 30 czerwca 2008 r. deklaracje korygujące, tj. zawierające prawidłowy kod "3" i skorzystać tym samym z uprawnienia do finansowania składek na ubezpieczenia społeczne za niektóre zatrudnione osoby niepełnosprawne ze środków PFRON i budżet państwa (w sprawie PFRON) w związku z art. 11 ust. 1 ustawy zmieniającej op. cit. wyżej oraz art. 25 ust. 2 i 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2007 r.?"

III PZP 4/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wychowawcy zatrudnionemu w placówce opiekuńczo – wychowawczej oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z użyciem przemocy i zawieszonemu z mocy prawa w pełnieniu obowiązków służbowych na czas trwania postępowania na podstawie art. 87a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728 ze zm.) przysługuje wynagrodzenie w okresie zawieszenia?"

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 3/09 – z dnia 4 grudnia 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie:

„Czy nauczycielowi, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę przysługuje odprawa przewidziana w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), jeżeli w dacie ustania stosunku pracy jest on niezdolny do wykonywania dotychczasowej pracy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I UZP 7/09 – z dnia 17 grudnia 2009 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Ubezpieczeni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy po rozwiązaniu stosunku pracy do czasu złożenia wniosku o wcześniejszą emeryturę otrzymywali świadczenie przedemerytalne i w okresie jego pobierania zawarli umowę zlecenia, z tytułu której podlegali ubezpieczeniom społecznym, nie mogą być uznani za ubezpieczonych, którzy ostatnio, przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, byli pracownikami w rozumieniu art. 29 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227).

III PZP 2/09 – z dnia 17 grudnia 2009 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego stwierdzające w sentencji niezgodność z Konstytucją określonej wykładni aktu normatywnego, które nie powoduje utraty mocy obowiązującej przepisu, nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania przewidzianej w art. 401¹ k.p.c.

i postanowiono nadać jej moc zasady prawnej.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WSP 4/09 – postanowienie z dnia 18 sierpnia 2009 r.

1. Sędziemu, przeciwko któremu prokurator – wbrew postanowieniom art. 17 § 2 k.p.k. – prowadzi faktyczne śledztwo, przysługują uprawnienia podejrzanego, a więc także uprawnienie do wniesienia skargi przewidzianej w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

2. Suma pieniężna, którą sąd przyznaje skarżącemu na jego żądanie na podstawie art. 12 ust. 4 powołanej ustawy ma wyłącznie charakter kompensacyjny.

WD 7/09 – postanowienie z dnia 13 października 2009 r.

Wobec tego, że przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), enumeratywnie wyliczone w art. 70 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676 ze zm.), stosuje się odpowiednio na jego podstawie „do sądów wojskowych”, to zawarty w tym wyliczeniu art. 111 u.s.p., wymagający ustalenia składu orzekającego sądu dyscyplinarnego w drodze losowania, stosuje się też do kompletowania składu orzekającego wojskowego sądu okręgowego jako sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji (art. 39a § 1 pkt 1 u.s.w.), ale nie do kompletowania składu orzekającego Sądu Najwyższego – Izby Woj-

skowej, bo chociaż ta Izba jest sądem dyscyplinarnym drugiej instancji (art. 39a § 1 pkt 2 u.s.w.), to jednak nie jest sądem wojskowym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 1991 r., WO 108/91, OSNKW 1992, z. 11-12, poz. 88).